

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Ondřej Platzer**

NÁZEV PRÁCE: ***Sovětský disent – hudební a literární zrcadlo režimu ve vybraném období***

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): Magda Leichtová

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce je dle strany 6 zjistit, jak autoři literárních děl popisujících zkušenosti z gulagu hodnotí politický systém SSSR, zda jej vůbec hodnotí a zda svá případná hodnocení mění na základě svých zkušeností z pracovních táborů. Cíl se naplnit podařilo, jak říká sám autor v závěru na straně 44, částečně.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Obsahové zpracování prošlo oproti původním verzím textu pozitivní proměnou, ovšem musím zmínit několik významných slabin.

Asi největší slabinou je samotná analýza. Autor vůbec nevysvětluje, jak ji provede – v úvodu zmíní, že vybere relevantní části textů, ovšem nevysvětlí, jak posuzuje jejich relevanci, ovšem když pak samotné rozbory děl čteme, dozvíme se v zásadě o čem kniha je, a takové shrnutí děje. Přitom snad je jakýsi důraz kladen na vztah autora a společnosti, ovšem není nijak zvlášť analyzován, komparován, či podroben porovnání s dalšími podobnými vzorky, je občas sice zasazen do kontextu autorova života a světonázoru, ale spíše na povrchní úrovni (zapálená komunistka Ginzburgová), je spíše intuitivně posouzen a vyvozeny poměrně povrchní závěry. Neboli mám z textu dojem, že neproběhla nějaká analýza textů, spíše jen seznámení se s textem a jeho posouzení bez stanovení nějakých pevných kritérií hodnotících proměnných či prostě pevných bodů, které by umožnily dosáhnout preciznějších, podložených závěrů.

Celý text tak působí spíše jako poučený rozklad o vybraných knihách, než jako bakalářská práce na téma „zrcadlo“ politického režimu. Bohužel z textu nemám dojem, že by autor o celé problematice měl nějaké hlubší znalosti a pokud je má, pak je příliš „neprodal“.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Formální úprava se zejména v rovině stylistické výrazně zlepšila – což ale považuji tak trochu za důsledek níže uvedeného stylu práce, kdy autor jen re-formuluje již jinými formulované věty. Práce místy obsahuje hrubé chyby, či chybné koncovky přídavných jmen. Seznam literatury je dosti skromný, autor vychází spíše ze článků a shrnutí, než z literatury, která by se gulagem zabývala na odborné úrovni – i ze slavné populárně-naučné práce v úvodu zmíněné autorky Applebaumové používá pouze články a případně ukázkou její nejslavnější knihy zveřejněnou na serveru ihned.cz (skoro vše, co je na IHNED je uvedené v práci, ovšem v zásadě nic dalšího z celé rozsáhlé publikace o historii gulagu, což mne vede k pochybnostem o skutečném zdroji). K politickému

systému SSSR či ideologii nenajdeme nic, stejně tak ani díla o samotných autorech analyzovaných děl, jejich korespondenci či podobné zdroje, které by mohly pomoci právě v analýze vybraných literárních děl.

Největší problém s formální úpravou vidím v práci se zdroji. Pokud se podaří najít text, ze kterého autor vycházel, vidíme, že celé pasáže jsou pouze pouze jinými slovy přepsané to, co je uvedeno v celých pasážích zdrojů a to již není nijak podrobena reflexi, zasazeno do dalšího kontextu, ověřeno, či vystaveno jiným interpretacím s ohledem na cíle práce a téma. Celá kapitola o paragrafu 58 je například výtahem z příslušné části Souostroví gulag, včetně příkladů. Nabízí se bohužel otázka proč pak číst rozbor zmíněného paragrafu od pana Platzera, a ne rovnou od Solženicyna – kde je jakákoliv přidaná hodnota, jakýkoliv vklad autora – alespoň v podobě nalezení více příkladů či zasazení problematiky do systému sovětského trestního řízení? Chápu, že na BP úrovni není nutné něco „objevit“ ale očekávala bych práci se zdroji nejen jejich přepisování. Totéž platí u částí o samotném fungování gulagu, kde klíčovou roli hrají právě online dostupné výňatky z Applebaumové. Stačí najít příslušný zdroj a vidíme, že autorova práce spočívá jen v tom, poskládat vedle sebe výpisky, které více či méně mohou souviset s tématem, bez nějaké práce, vlastního analytického rámce, bez sledování vytyčeného cíle atd. – ostatně k čemu vysvětlování obsahu paragrafu 58 pomůže při dosahování cíle práce? Pokud je odpovědí, že ta zkušenost z nespravedlivého zatčení měla být faktorem formujícím názory zatčených, proč nenásleduje také popis výslechových technik a dalších procesů, které mohly vést k přehodnocení náhledu na SSSR u těch, kdo je byli nuceni podstupovat? Neboli práce se mi nejeví jako metodická a co víc, autor přijal spíše roli tvůrce výpisků než vlastního textu (alespoň však na své zdroje odkazuje, což letos kvituji s povděkem).

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Autor poměrně dlouho zápasil s tím, jak téma uchopit, co vůbec stanovit jako cíl své práce, samotný úvod předělával několikrát a výsledná podoba textu je o několik řádů lepší než původní verze. Finální podoba textu s výjimkou právě úvodu pro mne zůstala utajena až do odevzdání a nakonec mne spíše příjemně překvapila. To mne vede k hodnocení na škále „prospěl“.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autor by měl vysvětlit, jak probíhala ona analýza vybraných literárních děl a jak pracoval se zdroji, a vyvrátit tak případně výše uvedené výtky.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA dobře.

Datum:

Podpis: